

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการศึกษาและการพัฒนาสมมติฐาน

การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างจรริยวัตถุกิจกับรายการคงค้างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกลุ่มอสังหาริมทรัพย์ และก่อสร้าง ในปี พ.ศ. 2549 ถึง พ.ศ. 2551 โดยเนื้อที่จะกล่าวในบทนี้มีดังต่อไปนี้

- 1) ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 2) การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3) ตัวแปรและการวัดค่า
- 4) ค่าตัวแบบที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
- 5) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
- 6) การพัฒนาสมมติฐาน

3.1 ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ขอบเขตประชากร

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ปี พ.ศ. 2549 ถึง พ.ศ. 2551 โดยเลือกกลุ่มอุตสาหกรรมในกลุ่ม อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง เนื่องจากศึกษาในประเด็นที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) สั่งให้แก้ไขงบการเงินหรือจดให้มีผู้สอบบัญชีตรวจสอบเป็นกรณีพิเศษของบริษัทจดทะเบียน ในช่วงปี พ.ศ. 2546 ถึง พ.ศ. 2548 พบว่า เป็นกลุ่มบริษัทที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับ หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) สั่งให้แก้ไขงบการเงินหรือจดให้มีผู้สอบบัญชีตรวจสอบ เป็นกรณีพิเศษสูง (วรสกคดี 2548 อ้างถึงใน ปุณฑริกา โนบกระษี, 2550: 4-5) ดังตารางที่ 3.1 ซึ่ง ประกอบไปด้วย

ตารางที่ 3.1 กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างสิ้นสุด ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2551

กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง (Property and Construction)	จำนวน บริษัท
วัสดุก่อสร้าง (Construction Material)	31
พัฒนาอสังหาริมทรัพย์ (Property Development)	61
รวมทั้งหมด	92

ที่มา: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2553: ออนไลน์)

ดังนั้นของเขตประชาชนซึ่งมีคุณสมบัติครบถ้วนตามวิธีการคัดเลือกประชารมีดังนี้

วัสดุก่อสร้าง	พัฒนาอสังหาริมทรัพย์	รวม
ประชารปี พ.ศ. 2549 มีจำนวน	29	54
ประชารปี พ.ศ. 2550 มีจำนวน	31	57
ประชารปี พ.ศ. 2551 มีจำนวน	<u>31</u>	<u>56</u>
รวม	<u>91</u>	<u>167</u>
		<u>258</u>

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

จากของเขตประชาชนได้ตัดบริษัทขาดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีข้อมูลตัวแปรไม่ครบในช่วงปี พ.ศ. 2549 ถึง พ.ศ. 2551 ออกไป และเป็นบริษัทที่มีรอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2549 พ.ศ. 2550 และ พ.ศ. 2551 และจะต้องไม่เป็นบริษัทที่ถูกขับไล่ออกจากตลาดบริษัทขาดทะเบียนที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูการดำเนินงาน ทำให้มีกลุ่มตัวอย่างดังนี้

วัสดุก่อสร้าง	พัฒนาอสังหาริมทรัพย์	รวม
กลุ่มตัวอย่างปี พ.ศ. 2549 มีจำนวน	27	51
กลุ่มตัวอย่างปี พ.ศ. 2550 มีจำนวน	27	51
กลุ่มตัวอย่างปี พ.ศ. 2551 มีจำนวน	<u>27</u>	<u>51</u>
รวม	<u>81</u>	<u>153</u>
		<u>234</u>

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

แหล่งข้อมูลในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวงจรชีวิตธุรกิจกับรายการคงค้างของบริษัทจะทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง โดยข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาระนี้เป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ประกอบด้วยข้อมูลจากรายงานประจำปี งบการเงิน และแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปีแบบ (แบบ 56-1) ประจำปี พ.ศ. 2549 ถึง พ.ศ. 2551 ที่เผยแพร่ผ่านเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และเว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

3.3 ตัวแปรและการวัดค่า

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาแบ่งออกเป็นตัวแปรตาม ตัวแปรที่สนับสนุนให้ศึกษาหรือตัวแปรอธิบายและตัวแปรควบคุม โดยวิธีวัดค่า ดังต่อไปนี้

3.3.1 ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

คือ รายการคงค้างของบริษัทซึ่งเป็นตัวแปรตามของการศึกษาระนี้ โดยใช้ตัวแบบที่มุ่งเน้นการจัดการงบดุลเป็นหลัก (Balance Sheet Approach) มาเป็นตัวแทนของคุณภาพกำไรประเภทหนึ่งที่แสดงออกมาในรูปของรายการคงค้าง ซึ่งการคำนวณรายการคงค้างของกิจการจากแนวคิด Balance Sheet Approach โดยใช้สูตรดังนี้

$$\text{ACCRUAL}_t = \Delta\text{CA}_t - \Delta\text{Cash}_t - \Delta\text{CL}_t + \Delta\text{DCL}_t - \text{DEP}_t$$

โดยที่

ACCRUAL_t = รายการคงค้างทั้งหมดของกิจการ

ΔCA_t = การเปลี่ยนแปลงของสินทรัพย์หมุนเวียน

ΔCash_t = การเปลี่ยนแปลงเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด

ΔCL_t = การเปลี่ยนแปลงของหนี้สินหมุนเวียน

ΔDCL_t = การเปลี่ยนแปลงของหนี้สินระยะยาวที่ถึงกำหนดชำระภายใน 1 ปี

DEP_t = ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย

สำหรับสาเหตุที่ใช้ตัวแบบดังกล่าวในการวัดรายการคงค้างของกิจการ (Accrual) ข้างต้น เนื่องจากการทบทวนวรรณกรรมพบว่ามีผู้วิจัยหลายท่านได้ทำการพัฒนาตัวแบบนี้กันอย่าง

ต่อเนื่อง อารทีเช่น (Lin et al., 2006; Park and Ro, 2004; Myer et al., 2003; จิรบุญ สันโถม, 2548) ผลการวิจัยสะท้อนว่าตัวแบบนี้เหมาะสมในการนำมาวัดค่ารายการคงค้างของกิจการ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ปรับนูลค่าของรายการคงค้างในรูปสัดส่วนรายการคงค้างต่อสินทรัพย์รวม เนื่องจากรายการคงค้างที่รวมรวมมีแหล่งที่มาจากการบริษัทที่มีความแตกต่างกันในด้านขนาดของกิจการ

3.3.2 ตัวแปรอิสระ : ตัวแปรอธิบาย (Explanatory Variable)

ตัวแปรที่สนใจศึกษาในงานวิจัยนี้เป็นตัวแปรที่เกี่ยวกับวงจรชีวิตของธุรกิจ โดยใช้ตัวแบบของ Anthony and Ramesh (1992) ที่พัฒนาโดย Black (1998) เนื่องจากบททวนวรรณกรรมในอดีตที่เกี่ยวกับตัวแบบของการแบ่งแยกช่วงชีวิตธุรกิจ ได้ใช้หลักของการแบ่งวงจรดังกล่าวตามลักษณะความไม่แน่นอนของกิจการ สินทรัพย์ของกิจการ และโอกาสในการลงทุนของกิจการ (Anthony and Ramesh, 1992: 6) โดยมีวัด 4 ตัวแปรในการแบ่งแยกช่วงชีวิตของธุรกิจคือ

1) การเจริญเติบโตประจำปี (Annualized Sales Growth) ซึ่งคำนวณจาก ($Sales_t - Sales_{t-1} / Sales_{t-1}$) * 100 เนื่องจากการเจริญเติบโตของยอดขายเป็นตัวแปรที่สื่อให้เห็นถึงการเจริญเติบโตของกิจการที่สามารถเทียบได้กับกิจการอื่น ได้เนื่องจากอยู่ในหน่วยเดียวกัน ซึ่งถ้าหากในปีที่มีการได้มาของกิจการอื่นทำให้กิจการได้กำไร ซึ่งกำไรที่ได้ดังกล่าวไม่ได้เป็นผลลัพธ์มาจาก การขายให้กับลูกค้า จะต้องมีการตัดปีดังกล่าวออกไปในการคำนวณ

2) อัตราส่วนค่าใช้จ่ายส่วนทุน (Capital Expenditure Ratio) ซึ่งก็คือ ค่าใช้จ่ายส่วนทุนที่เป็นสัดส่วนต่อมูลค่าสินทรัพย์รวม คำนวณจาก ($Capital\ Expenditure_t / Total\ Asset_t$) * 100 โดย อัตราส่วนค่าใช้จ่ายส่วนทุนคำนวณจาก (Capital Expenditure หรือ CAPEX = Fixed Asset_t - Fixed Asset_{t-1} + Depreciation_t) ซึ่งอัตราส่วนค่าใช้จ่ายส่วนทุนหากเทียบกับการผลิตสินค้า กิจการก็จะต้องเสียต้นทุนในการผลิต แต่หากมองในลักษณะของที่หุ้นของกิจการเป็นสินค้าชนิดหนึ่งสิ่งที่ เป็นต้นทุนของสินค้าดังกล่าวก็คือ อัตราส่วนค่าใช้จ่ายส่วนทุน

3) ค่าสัมบูรณ์ของอัตราส่วนเงินปันผลจ่าย (Absolute Value of Dividend Payout Ratio) คำนวณจากค่าสัมบูรณ์ของ (Dividend_t / Net Income_t) * 100 กิจการก็ยอมต้องการผลตอบแทนในรูปของกำไรที่เกิดจากการขายสินค้าหรือบริการ เช่นกันนักลงทุนก็ยอมต้องการผลตอบแทนในรูปเงินปันผลและผลต่างจากราคาหุ้นที่เปลี่ยนแปลง ดังนั้นจึงใช้อัตราส่วนเงินปันผลจ่ายเป็นตัวแทนในการคำนวณ

4) อายุของบริษัท (Firm's Age) เป็นจำนวนปีที่เข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งสามารถหาได้จากเว็บไซต์ของคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์โดยปฏิเศษไม่ได้ว่าอายุของกิจการเป็นปัจจัยหนึ่ง เนื่องจากสินค้าบางชนิดมีลักษณะที่เป็นช่วงๆ เช่นสินค้าเทคโนโลยี เช่นเดียวกับกิจการบางกิจการอาจได้รับความนิยมเป็นช่วงๆด้วย

หลังจากนั้นให้นำค่าที่ได้จากทั้ง 4 ตัวแปรมาหาโดยใช้วิธีการทางสถิติ (Z-score) ซึ่งมีสูตรในการคำนวณดังต่อไปนี้

$$Z = \frac{X - \bar{X}}{SD}$$

โดยที่

Z = คะแนน Z-Score ของช่วงชีวิตชุดกิจ

X = ค่าจริงในแต่ละตัวแปร

$\bar{X}$ = ค่าเฉลี่ยของแต่ละตัวแปร

SD = ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

เมื่อได้ค่า Z-Score ของทั้ง 4 ตัวแปรแล้ว ให้นำค่า Z-Score ของแต่ละตัวแปรมาเรียงลำดับตามตาราง ที่ 3.2 โดยแยกปีและกลุ่มอุตสาหกรรม หลังจากนั้นให้นำแต่ละตัวแปรแยกออกเป็น 5 ควินไทล์ (Quintile) หรือการหาเปอร์เซ็นไทล์ (Percentile) ที่ 20 ที่ 40 ที่ 60 และที่ 80 พร้อมทั้งให้คะแนน โดยเปอร์เซ็นไทล์ที่ 1 ถึง 20 คือ ควินไทล์ที่ 1 ให้ 1 คะแนน เปอร์เซ็นไทล์ที่ 21 ถึง 40 คือ ควินไทล์ที่ 2 ให้ 2 คะแนน เปอร์เซ็นไทล์ที่ 41 ถึง 60 คือ ควินไทล์ที่ 3 ให้ 3 คะแนน เปอร์เซ็นไทล์ที่ 61 ถึง 80 คือ ควินไทล์ที่ 4 ให้ 4 คะแนน และเปอร์เซ็นไทล์ที่ 81 ถึง 100 คือ ควินไทล์ที่ 5 ให้ 5 คะแนน โดยตัวแปรของการเริ่มต้น โตกะร่างกาย ประจำปี และอัตราค่าใช้จ่ายส่วนทุนจะเรียงลำดับจากค่ามากไปน้อย ตรงกันข้ามกับค่าสมบูรณ์ของอัตราส่วนเงินปันผลจ่าย และอายุบริษัท จะเรียงค่าจากน้อยไปมาก หลังจากนั้นเมื่อให้คะแนนครบทุกตัวแปรและทุกควินไทล์แล้วให้รวมคะแนน แล้วนำมาเรียงลำดับใหม่ หลังจากนั้นนำมาแยกออกเป็น 5 ควินไทล์ (Quintile) หรือ 5 ช่วงชีวิต คือ Growth/Growth/mature/Mature/Decline/Decline ดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 วิธีการแบ่งช่วงชีวิตธุรกิจ

วิธีการแบ่งช่วงชีวิตธุรกิจ	ตัวแปรที่ใช้แบ่งช่วงชีวิตธุรกิจ (เรียงลำดับแต่ละตัวแปรโดยแยกปีและกลุ่มอุตสาหกรรม)				
	Quintile 1 1 คะแนน	Quintile 2 2 คะแนน	Quintile 3 3 คะแนน	Quintile 4 4 คะแนน	Quintile 5 5 คะแนน
อัตราส่วนเงินปันผลจ่าย การเจริญเติบโตประจำปี อัตราส่วนค่าใช้จ่ายส่วนทุน อายุของบริษัท	ต่ำ มาก สูง ต่ำ		กลาง ≈ สูง กลาง กลาง		สูง ลบ ต่ำ สูง
รวมคะแนนที่ได้แล้วนำมา เรียงลำดับใหม่และแบ่งตาม ช่วงเบอร์เซ็นต์айлต่อไปนี้	1-20	21-40	41-60	61-80	81-100
ตกอยู่ในช่วงชีวิต	Growth	Growth/ Mature	Mature	Mature/ Decline	Decline

ที่มา: Liu (2006: 39)

สำหรับการศึกษาในครั้งนี้จะไม่ทำการศึกษาในช่วงเริ่มต้น (Start-up Stage) หรือหุ้นที่เสนอขายแก่สาธารณะเป็นครั้งแรก IPOs (Initial Public Offerings) เนื่องจากมีผู้วิจัยหลายท่านได้ทำการศึกษามาเป็นจำนวนมากแล้ว ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าการศึกษานี้จะแบ่งช่วงชีวิตธุรกิจออกเป็น 5 ช่วงชีวิตธุรกิจ ตามรูปแบบของ ดังต่อไปนี้

1) ช่วงเจริญเติบโต (Growth: GROW_{i,t}) ตกอยู่ในช่วงควินайлส์ที่ 1 หรือเบอร์เซ็นต์айлส์ที่ 1 ถึง 20

2) ช่วงเจริญเติบโตแต่กีบคงที่ (Growth/Mature: GROW/MAT_{i,t}) ตกอยู่ในช่วงควินайлส์ที่ 2 หรือเบอร์เซ็นต์айлส์ที่ 21 ถึง 40

3) ช่วงคงที่ (Mature: MAT_{i,t}) ตกอยู่ในช่วงควินайлส์ที่ 3 หรือเบอร์เซ็นต์айлส์ที่ 41 ถึง

60

4) ช่วงคงที่แต่เก็บลดด้อย (Mature/Decline: MAT/DE_{i,t}) ตกอยู่ในช่วงควินайлส์ที่ 4 หรือเบอร์เซ็นต์айлส์ที่ 61 ถึง 80

5) ช่วงลดด้อย (Decline: $DE_{i,t}$) ตกอยู่ในช่วงควินไทร์ที่ 5 หรือเปอร์เซ็นไทร์ที่ 81 ถึง 100

3.3.3 ตัวแปรอิสระ : ตัวแปรควบคุม (Control Variable)

1) กระแสเงินสดจากการดำเนินงาน (CFO)

กระแสเงินสดจากการดำเนินงานวัดจากการดำเนินงานที่ปรากฏในงบกระแสเงินสด ปรับปรุงด้วยรายการตัดบัญชีและรายการด้อยค่าหารด้วยสินทรัพย์รวม

2) ระดับความสัมพันธ์ของผลการดำเนินงานของกิจกรรมกับของอุตสาหกรรม (HCOR)

ระดับความสัมพันธ์ของผลการดำเนินงานของกิจกรรมกับของอุตสาหกรรม วัดค่าโดยใช้กำไรสุทธิของกิจกรรมตั้งหารด้วยกำไรสุทธิของอุตสาหกรรม

3) กำไรสุทธิของกิจการ (NI)

กำไรสุทธิของกิจการวัดค่าโดยใช้มูลค่ากำไรสุทธิที่ปรากฏในงบกำไรขาดทุนหารด้วยสินทรัพย์รวม

4) ขนาดของกิจการ (SIZE)

ขนาดของกิจการวัดจากสินทรัพย์รวมโดยใส่ล็อการิทึม (ฐานสิบ) เพื่อปรับความแตกต่างของกิจการ

5) รายการคงค้างรวมปีที่แล้ว (ACCRUAL T-1)

รายการคงค้างรวมของปีก่อนวัดจาก Balance Sheet Approach ดังที่กล่าวมาข้างต้นหารด้วยสินทรัพย์รวมปีที่แล้ว

3.4 ค่าตัวแบบที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาได้พัฒนาตัวแบบเพื่อใช้ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างงบดุลกับรายการคงค้างของบริษัทจะดูเปลี่ยนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกลุ่มอสังหาริมทรัพย์ และก่อสร้าง โดยสามารถแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ โดยใช้แบบจำลอง ดังนี้

$$\begin{aligned} ACCRUAL_{i,t} = & \beta_0 + \beta_1 CFO_{i,t} + \beta_2 HCOR_{i,t} + \beta_3 NI_{i,t} + \beta_4 SIZE_{i,t} + \beta_5 ACCRUAL_{i,t-1} \\ & + \beta_6 GROW_{i,t} + \beta_7 GROW/MAT_{i,t} + \beta_8 MAT/DE_{i,t} + \beta_9 DE_{i,t} + e \end{aligned}$$

โดยที่

$ACCRUAL_{i,t}$ = รายการคงค้างรวมปีปัจจุบัน

$CFO_{i,t}$ = กระแสเงินสดจากการดำเนินงาน

$HCOR_{i,t}$	=	ระดับความสัมพันธ์ของผลการดำเนินงานของกิจการกับ ของอุตสาหกรรม
$NI_{i,t}$	=	กำไรสุทธิของกิจการ
$SIZE_{i,t}$	=	ขนาดของกิจการ
$ACCRUAL_{i,t-1}$	=	รายการคงค้างรวมปีที่แล้ว
$GROW_{i,t}$	=	ตอกอญ្យในช่วงควินไทร์ที่ 1 หรือเปอร์เซ็นไทร์ที่ 1 ถึง 20 โดยกำหนดเป็น 1 ถ้าตอกอญ្យในช่วงเจริญเติบโต 0 ถ้าเป็นช่วงอื่นๆ
$GROW/MAT_{i,t}$	=	ตอกอญ្យในช่วงควินไทร์ที่ 2 หรือเปอร์เซ็นไทร์ที่ 21 ถึง 40 โดยกำหนดเป็น 1 ถ้าตอกอญ្យในช่วงเจริญเติบโตเกือบคงที่ 0 ถ้าเป็นช่วงอื่นๆ
$MAT/DE_{i,t}$	=	ตอกอญ្យในช่วงควินไทร์ที่ 4 หรือเปอร์เซ็นไทร์ที่ 61 ถึง 80 โดยกำหนดเป็น 1 ถ้าตอกอญ្យในช่วงคงที่เกือบคงดอย 0 ถ้าเป็นช่วงอื่นๆ
$DE_{i,t}$	=	ตอกอญ្យในช่วงควินไทร์ที่ 5 หรือเปอร์เซ็นไทร์ที่ 81 ถึง 100 โดยกำหนดเป็น 1 ถ้าตอกอญ្យในช่วงคงดอย 0 ถ้าเป็นช่วงอื่นๆ
e	=	ค่าความคลาดเคลื่อน

หมายเหตุ สำหรับช่วงคงที่นั้นกำหนดให้ตอกอญ្យในช่วงควินไทร์ที่ 3 หรือเปอร์เซ็นไทร์ที่ 41-60 โดยกำหนดเป็น 0 ถ้าตอกอญ្យในช่วงคงที่ 0 ถ้าเป็นช่วงอื่นๆ ดังนั้นจึงไม่แสดงอญ្យในสมการ

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากการรวมข้อมูลแล้วจะนำข้อมูลมาทำการประมวลผล โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1) การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา

สถิติที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่ออธิบายลักษณะเบื้องต้นของตัวแปร ประกอบไปด้วย (1) ความถี่และร้อยละ (Frequency and Proportion) (2) ค่าต่ำสุด (Minimum: Min) (3) ค่าสูงสุด (Maximum: Max) (4) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) (5) ค่ามัธยฐาน (Median) และ (6) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2) การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน

เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างวงจรชีวิตธุรกิจ กับรายการคงค้างของบริษัทจากทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง โดยใช้เทคนิคของการวิเคราะห์สมการทดถอยแบบพหุคุณ (Multiple Regression Analysis) โดยใช้โปรแกรมประมวลผล SPSS ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.6 การพัฒนาสมมติฐาน

จากแนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องในบทที่ 2 ผู้ศึกษาได้กำหนดตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วยตัวแปรที่สนใจศึกษาหรือตัวแปรอธิบาย 5 ตัว คือ คือ ช่วงชีวิตของธุรกิจนี้ประกอนไปด้วย ช่วงเจริญเติบโต ช่วงระหว่างเจริญเติบโตและคงที่ ช่วงคงที่(ไม่รวมอยู่ในสมการ) ช่วงระหว่างคงที่และลดถอย และช่วงสุดท้ายคือช่วงลดถอย และตัวแปรควบคุม 4 ตัว คือ กระแสเงินสดจากการดำเนินการ ระดับความสัมพันธ์ของผลการดำเนินงานของกิจการกับของอุตสาหกรรม กำไรสุทธิของกิจการ ขนาดของกิจการ รายการคงค้างรวมปีที่แล้ว สำหรับเหตุผลและทิศทางความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ กับรายการคงค้างมีดังนี้

3.6.1 ตัวแปรอิสระ : ตัวแปรอธิบาย (Explanatory Variable)

คือ ช่วงชีวิตของธุรกิจนี้ประกอนไปด้วย ช่วงเจริญเติบโต ช่วงระหว่างเจริญเติบโต และคงที่ ช่วงคงที่ ช่วงระหว่างคงที่และลดถอย และช่วงสุดท้ายคือช่วงลดถอย โดยใช้การแบ่งแยกวงจรชีวิตของธุรกิจตาม Anthony and Ramesh (1992) ซึ่งประกอนไปด้วย (1) การเจริญเติบโตประจำปี (Annualized Sales Growth) (2) อัตราส่วนค่าใช้จ่ายส่วนทุน (Capital Expenditure Ratio) (3) ค่าสัมบูรณ์ของอัตราส่วนเงินปันผลจ่าย (Absolute Value of Dividend Payout Ratio) (4) อายุของบริษัท (Firm's Age) มาเป็นเกณฑ์ในการแบ่งช่วงชีวิต

เนื่องจากในแต่ละช่วงชีวิตของธุรกิจกิจการมีลักษณะของการดำเนินธุรกิจที่แตกต่าง เช่น ผลการดำเนินงานในช่วงเจริญเติบโต กิจการจะมีผลกำไรที่ดีส่งผลให้ผู้บริหารไม่มีแนวโน้มบริหารจัดการกำไรผ่านรายการคงค้าง ตรงกันข้ามหากผลการดำเนินงานในช่วงลดถอย กิจการจะมีผลกำไรที่แย่ลงผลให้ผู้บริหารมีแนวโน้มบริหารจัดการกำไรผ่านรายการคงค้าง ซึ่งจากลักษณะดังกล่าวจึงเป็นที่มาของสมมติฐานดังนี้

H0: ช่วงวงจรชีวิตธุรกิจที่แตกต่างไม่มีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างของกิจการ

H1: ช่วงวงจรชีวิตธุรกิจที่แตกต่างมีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างของกิจการ

3.6.2 ตัวแปรอิสระ : ตัวแปรควบคุม (Control Variable)

จากการศึกษาในอดีตพบว่า ตัวแปรเกี่ยวกับวงจรชีวิตธุรกิจและการคงค้างที่เป็นตัวแทนของคุณภาพกำไรในแต่ละงานวิจัยมีความแตกต่างกันในบางส่วน เนื่องจากวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน จึงตัดตัวแปรบางตัวซึ่งเป็นการศึกษาเฉพาะเจาะจงไปในรายละเอียดของการศึกษา เช่น การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการตรวจสอบและคุณภาพกำไรไม่รวมตัวแปร ประเภทผู้สอบบัญชี ระยะเวลาของผู้สอบบัญชีที่มีความสัมพันธ์กับบริษัทลูกค้า เช่นเดียวกับการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาการเป็นผู้สอบบัญชีกับคุณภาพกำไร : กรณีศึกษาว่าควรจะมีการสับเปลี่ยนหมุนเวียนผู้สอบบัญชีหรือไม่ก็ไม่รวมตัวแปรทั้งคู่เข่นกัน หรือการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกำไรของอุตสาหกรรมและระยะเวลาในการประมวลผลกำไรต่อรายการคงค้างของกิจการ ไม่รวมตัวแปร ระยะเวลาในการแสดงความเห็นของผู้สอบบัญชี ลักษณะของกิจการว่าเป็นกิจการที่อยู่ในแผนพื้นที่กิจการหรือไม่ หรือการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานทางการเงิน และรายการคงค้างของกิจการ ไม่รวมตัวแปร ประเภทของอุตสาหกรรม ลักษณะของกิจการว่าเป็นกิจการที่อยู่ในแผนพื้นที่กิจการหรือไม่ เนื่องจากการศึกษาในครั้งนี้ผู้ศึกษาเลือกเฉพาะกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างเพียงกลุ่มเดียว ซึ่งตัวแปรเหล่านี้เป็นตัวแปรที่มีลักษณะเฉพาะของ การศึกษานั้นๆ ไม่เกี่ยวกับการศึกษาครั้งนี้ สำหรับการศึกษาในครั้งนี้ตัวแปรควบคุมที่นำมาใช้มีจำนวน 5 ตัว ได้แก่ กระแสเงินสดจากการดำเนินการ ระดับความสัมพันธ์ของผลการดำเนินงาน ของกิจการกับของอุตสาหกรรม กำไรสุทธิของกิจการ ขนาดของกิจการ รายการคงค้างรวมปีที่แล้ว (Lin et al., 2006; Park and Ro, 2004; Myer et al., 2003; จิรนุย สันโนดย, 2548) เนื่องจากการศึกษาในอดีตพบว่าตัวแปรดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับรายการคงค้าง โดยตัวแปรควบคุมทั้ง 5 สามารถอธิบายเหตุผลได้ดังนี้

1) กระแสเงินสดจากการดำเนินงาน (CFO)

เนื่องจากการที่มีกระแสเงินสดจากการดำเนินงานสูง แสดงว่ากิจการนั้นมีผลการดำเนินงานที่ดีและมีความเป็นไปได้น้อยที่จะนำรายการคงค้างมาใช้ในการบริหารจัดการรายรับ ทางบัญชีของกิจการ (ปุณฑริกา โภកะระษี, 25 50: 53-54) ดังนั้นกระแสเงินสดจากการดำเนินการ มีความสัมพันธ์เชิงลบรายการคงค้างและมีความสัมพันธ์เชิงบวกคุณภาพกำไร สมมติฐานจึงเป็นดังนี้

H2: กระแสเงินสดจากการดำเนินงานมีความสัมพันธ์เชิงลบกับรายการคงค้าง

2) ระดับความสัมพันธ์ของผลการดำเนินงานของกิจการกับของอุตสาหกรรม (HCOR)

จากการศึกษาอิทธิพลของความสัมพันธ์ระหว่างกำไรกิจการ กำไรอุตสาหกรรม

ระยะเวลาการประมวลผลการดำเนินงานของกิจการและรายการคงค้างของกิจการ ผลการวิจัยพบว่า

กิจการที่มีระดับความสัมพันธ์ของกำไรกิจการกับกำไรของอุตสาหกรรมที่สูง มีแนวโน้มที่ผู้บริหารจะมีการบริหารจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างของกิจการมากกวากิจการในลักษณะอื่นๆ (Park and Ro, 2004 อ้างถึงใน จิรนุช สันโอด, 2548: 34-35) ดังนั้น ระดับความสัมพันธ์ของผลการดำเนินงานของกิจการกับของอุตสาหกรรมจะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับรายการคงค้าง สมมติฐานจึงเป็นดังนี้

H3: ระดับความสัมพันธ์ของผลการดำเนินงานของกิจการกับของอุตสาหกรรม จะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับรายการคงค้าง

3) กำไรสุทธิของกิจการ (NI)

จากการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างรายการตามเกณฑ์คงที่ขึ้นอยู่กับคุณภาพนิじของผู้บริหาร (Discretionary Accrual) กับระดับกำไรที่มีการกำหนดไว้สำหรับการจ่ายโบนัส ผลการวิจัยพบว่า ถ้ากำไรก่อนรายการตามเกณฑ์คงค้างที่ขึ้นกับคุณภาพนิจผู้บริหารลดลงต่ำกว่าระดับกำไรขั้นต่ำที่มีการกำหนดไว้สำหรับการจ่ายโบนัส ผู้บริหารจะเพิ่มกำไรโดยอาศัยรายการตามเกณฑ์คงค้างเพื่อให้กำไรเพิ่มขึ้นถึงระดับที่ได้กำไรขั้นต่ำที่มีการกำหนดไว้สำหรับการจ่ายโบนัส แต่ในทางตรงกันข้ามถ้ากำไรก่อนรายการตามเกณฑ์คงค้างสูงกว่าระดับกำไรสูงสุดที่มีการกำหนดไว้สำหรับการจ่ายโบนัส ผู้บริหารจะลดกำไรโดยใช้รายการตามเกณฑ์คงค้างนี้ เพื่อให้กำไรลดลงจนถึงระดับกำไรสูงสุดที่มีการกำหนดไว้สำหรับการจ่ายโบนัส เนื่องจากถึงแม้จะบริหารให้กำไรสูงกว่าระดับกำไรสูงสุดที่มีการกำหนดไว้สำหรับการจ่ายโบนัสก็ไม่มีผลกับโบนัสที่จะได้รับ (Gaver and Austin, 1995: 3-28) ดังนั้นกำไรสุทธิของกิจการมักมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับรายการคงค้างของกิจการ สมมติฐานจึงเป็นดังนี้

H4: กำไรสุทธิของกิจการมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับรายการคงค้างของกิจการ

4) ขนาดของกิจการ (SIZE)

เนื่องจากกิจการที่มีขนาดใหญ่กว่าอาจมีรายการบัญชีที่มากกว่าและบันทึกรายการคงค้างไว้ด้วยจำนวนที่สูงกว่า เพราะต้องลงทุนด้วยจำนวนที่มากกว่า (ทศลียา สังขสุวรรณ, 2548: 60) ดังนั้นขนาดของกิจการมักมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับรายการคงค้าง และมีความสัมพันธ์เชิงลบกับคุณภาพกำไร สมมติฐานจึงเป็นดังนี้

H5: ขนาดของกิจการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับรายการคงค้าง

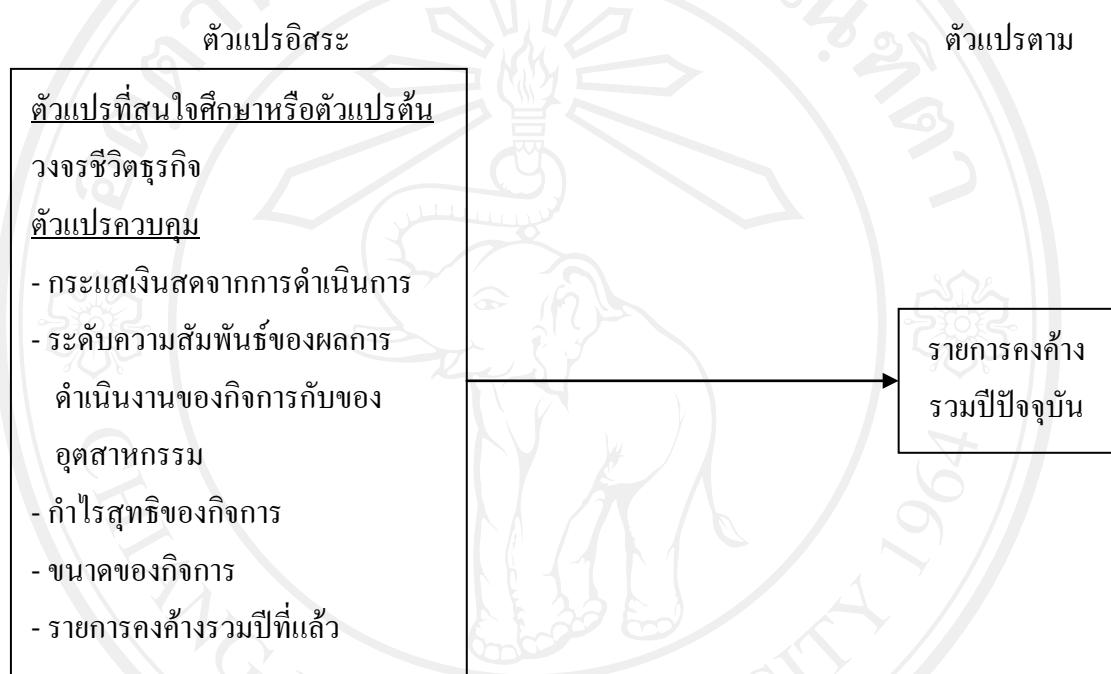
5) รายการคงค้างรวมปีที่แล้ว (ACCRUAL T-1)

รายการคงค้างของกิจการปีก่อน ACCRUAL_{T-1} น่าจะมีความสัมพันธ์กับการปรับปรุงรายการคงค้างในปีปัจจุบัน เนื่องจากหากในปีก่อนมีการปรับปรุงรายการคงค้างสูงอาจส่งผลให้การปรับปรุงรายการคงค้างในปีปัจจุบันมีจำนวนที่สูงขึ้นเพื่อรักษาระดับของผลการดำเนินงานไว้ในระดับเดิม (Kang and Sivaramakrishnan, 1995; Park and Ro, 2004 อ้างถึงใน จิรนุช สันโอด, 2548:

39) ดังนั้นรายการคงค้างรวมของปีก่อนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับรายการคงค้าง สมมติฐานจึงเป็นดังนี้

H6: รายการคงค้างรวมของปีก่อนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับรายการคงค้าง

จากการพัฒนาสมมติฐานข้างต้นสามารถสรุปและจัดทำกรอบแนวคิด ได้ดังภาพที่ 3.1

ภาพที่ 3.1 กรอบแนวคิดในการศึกษา

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

จากกรอบแนวคิดในการศึกษาข้างต้น สามารถนำมาสรุปสมมติฐานในการศึกษาได้ดัง
ตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 สรุปสมมติฐานในการศึกษา

บทบาทของตัวแปร	สัญลักษณ์	สมมติฐาน
ตัวแปรที่สนใจศึกษา		
1.ช่วงเจริญเติบโต	GROW _{i,t}	มีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างของกิจการ
2.ช่วงเจริญเติบโตเกือบคงที่	GROW/MAT _{i,t}	
3.ช่วงคงที่เกือบคงด้อย	MAT/DE _{i,t}	
4.ช่วงลดด้อย	DE _{i,}	
ตัวแปรควบคุม		
1.กระแสเงินสดจากการดำเนินงาน	CFO _{i,t}	ลบ
2.ระดับความสัมพันธ์ของผลการดำเนินงานของการกับของอุตสาหกรรม	HCOR _{i,t}	บวก
3.กำไรสุทธิของกิจการ	NI _{i,t}	บวก
4.ขนาดของกิจการ	SIZE _{i,t}	บวก
5.รายการคงค้างรวมปีที่แล้ว	ACCRUAL _{i,t}	บวก